Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-1 У. 15231/15
Дана 15.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станимирка Лаловић и Нада Балешевић, чланови већа, уз учешће судијског саветника др Весне Билбија, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ради поништаја решења туженог ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ, 014 број 012-00-0294/2015-02 од 09.09.2015. године, у правној ствари сукоба интереса, у нејавној седници већа одржаној дана 15.12.2017. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења директора Агенције за борбу против корупције, број 014-012-00-00230/2015-11 од 06.07.2015. године, којим је одбијен захтев тужиоца, члана Савета гувернера Б.Б., за вршење друге јавне функције члана Одбора директора "В.В." а. д. Нови Сад.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 04.11.2015. године, уређеном поднеском од 13.11.2015. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је првостепени орган погрешним тумачењем одредби Закона о Народној банци Србије нетачно утврдио да постоји правни основ за доношење решења за одбијање захтева тужиоца да као члан Одбора директора "В.В." а.д. Нови Сад истовремено обавља функцију члана Савета гувернера Б.Б. и да је тужени тако погрешан закључак потврдио. Истиче да појам „јавне функције" и „јавног посла" у смислу Закона о Народној банци Србије подразумева обављање јавне функције, односно јавних послова у државним органима, органу државне управе или организације која врши јавна

овлашћења, а не подразумева појам јавне функције како је то шире дефинисано у члану 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције. Указује да функција члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад јесте јавна функција у смислу члана 2. Закона Агенције за борбу против корупције, али да „В.В.“ а. д. Нови Сад одавно није јавно предузеће, те као такво више није организација са јавним овлашћењима, већ је привредно друштво које нема таква овлашћења, тако да ни органи управљања и руковођења „Б.Б.“ а. д. Нови Сад не могу представљати јавну функцију, нити јавни посао у смислу одредби Закона о Народној банци Србије. Сматра да привредно друштво „Б.Б.“ а.д. Нови Сад није државни орган нити орган државне управе или организација која врши јавна овлашћења, односно да није јавно предузеће са јавним овлашћењима, већ је привредно друштво које послује у складу са Законом о привредним друштвима. Указује да је првостепени орган приликом одлучивања пренебрегао чињеницу да је од законодавног органа Републике, тужилац добио мишљење да може обављати функцију члана Савета гувернера Б.Б. истовремено са функцијом члана Одбора директора „В.В..“ а.д. Нови Сад, чиме је на недопуштен начин званично дерогирао тумачење закона од стране државног органа, који једини има право аутентичног тумачења. Сматра да првостепени орган, као и тужени, нису образложили, иако су били у обавези, зашто сматрају да је вршење друге функције у сукобу са функцијом члана Савета гувернера Б.Б., коју тужилац обавља од 22.11.2011. године. Истиче да је постојала обавеза образложења разлога за сходну примену члана 20. Закона о Народној банци Србије, посебно што су два државна органа, која су одлучивала о избору на функцију, односно дала сагласност, имала супротно мишљење. Указује да је Народна скупштина Републике Србије, приликом избора тужиоца на функцију, имала у виду да тужилац већ врши функцију члана Савета гувернера Б.Б. и може да обавља функцију члана Одбора директора “В.В.” а.д. Нови Сад. Истиче да се избор врши на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања, који је у поступку предлагања такође имао сазнање о овим чињеницама и заузео став да тужилац није у сукобу интереса, односно да те две функције нису неспојиве. Додаје да је ово битно. јер је Народна скупштина Републике Србије донела Закон о Народној банци Србије, те да је тумачење Народне скупштине једино аутентично тумачење закона. Предлаже да суд у уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је сагласно члану 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, тужбу одбио као неосновану.

По оцени Управног суда, правилно је поступио управни орган када је одбио жалбу тужиоца налазећи да је ожалбено решење правилно и на закону засновано.

Из списа предмета и образложења оспореног решења произилази да је тужилац,

члан Савета гувернера Б.Б., поднео првостепеном органу 25.06.2015. године, захтев за давање сагласности за вршење јавне функције члана Одбора директора „В.В.“ а. д. Нови Сад, уз који је приложио позитивно мишљење Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине број 02-2611/14 од 31.08.2014. године да може да врши јавну функцију члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад. Првостепени орган је провером своје службене евиденције утврдио да јавну функцију члана Савета гувернера Б.Б. тужилац врши од 13.11.2012. године, а увидом у одлуку Скупштине акционара „В.В.“ а.д. Нови Сад, број 70/SA-od/VII/12 од 23.06.2015. године. Утврђено је да је Скупштина акционара „В.В.“ а. д. Нови Сад именовала тужиоца за члана Одобора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад. Увидом у податке о власничкој структури, објављене на званичној интернет презентација „В.В.“ а. д. Нови Сад, првостепени орган је утврдио да је то привредно друштво основано одлуком Владе од 07.07.2005. године и да је ОАО “Газпром Нефт” власник 56,15% основног капитала. Имајући у виду наведено и чињеницу да је на предлог овлашћеног представника Републике Србије, као члана, Скупштина акционара „В.В.“ а. д. Нови Сад именовала тужиоца за члана Одбора директора тог друштва, првостепени орган је оценио да је фунција члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад јавна функција у смислу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, те да истовременим вршењем јавне функције члана Савета гувернера Б.Б. и јавне функције члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад, тужилац поступа супротно одредби члана 20. став 1., у вези са чланом 22. став 5. Закона о Народној банци Србије, што је у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције којом је прописано да је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције, па је одбио његов захтев и одлучио као у диспозитиву решења од 06.07.2015. године. Одлучујући о жалби тужиоца, тужени је нашао да је првостепени орган без повреда правила поступка, правилно утврдио чињенично стање на које је правилно применио материјално право, па је с позивом на одредбу члана 230. став 1. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10), жалбу тужиоца одбио и одлучио као у диспозитиву оспореног решења од 09.09.2015. године.

Одредбама члана 27. Закона о Агенцији за борбу против корупције („Службени гласник РС“ број 97/08...8/15) прописано је да је функционер дужан да јавну функцију врши тако да јавни интерес не подреди приватном (став 1). Функционер је дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције (став 2.) .Функционер је дужан да избегава стварање односа зависности према лицу које би могло да утиче на његову непристрасност у вршењу јавне функције, а у случају да не може да избегне такав однос или такав однос већ постоји, да учини све што је потребно ради заштите јавног интереса (став 3). Функционер не сме да користи јавну функцију за стицање било какве користи или погодности за себе или повезано лице (став 4.).

Одредбама члана 28. став 1. истог Закона, прописано је да функционер може да врши само једну јавну функцију, осим ако је законом и другим прописом обавезан да врши више јавних функција,а ставом 2 наведеног члана да изузетно од става 1. овог

члана, функционер може да врши другу јавну функцију, на основу сагласности Агенције. Ставом 5. наведеног члана закона прописано је да је Агенција дужна да одлучи по потпуном и уредном захтеву из става 4. овог члана у року од 15 дана од дана пријема захтева. Агенција неће дати сагласност за вршење друге јавне функције, уколико је вршење те функције у сукобу са јавном функцијом коју функционер већ врши, односно уколико утврди постојање сукоба интереса, о чему доноси образложену одлуку.

Одредбом члана 20. став 1. тачка 1. Закона о Народној банци Србије („Службени гласник РС“ број 72/03...40/15) прописано је да гувернер не може: 1) бити посланик у Народној скупштини, члан Владе или органа или тела које је образовала Народна скупштина или Влада, не може обављати функцију органа или члана органа аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе или синдикалне организације, не може обављати функцију у политичкој странци, нити може обављати било коју другу јавну функцију или јавни посао; а одредбом става 8. наведеног члана закона, прописано је да је гувернер дужан да у свему поступа у складу с прописима којима се уређује спречавање сукоба интереса при вршењу јавних функција.

Одредбом члана 22. став 5 истог Закона, прописано је да се на избор, неспојивост функција и сукоб интереса чланова Савета сходно примењују одредбе члана 19. став 3. и члана 20. овог закона.

Имајући у виду утврђене чињенице и наведене законске одредбе, по оцени Управног суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио, као неосновану, жалбу тужиоца, члана Савета гувернера Б.Б., изјављену на првостепено решење број 014-012-00-0230/2015-11 од 06.07.2015. године, којим је одбијен његов захтев за давање сагласности за вршење друге јавне функције, члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад. Ово стога што је првостепени орган правилно утврдио да је вршење јавне функције члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад, у сукобу са јавном функцијом члана Савета гувернера Б.Б., јер истовременим вршењем наведених јавних функција тужилац поступа супротно одредби члана 20. став 1. у вези са чланом 22. став 5. Закона о Народној банци Србије, што је у супротности са одредбом члана 27. став 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције према којој је функционер дужан да се придржава прописа који уређују његова права и обавезе и да ствара и одржава поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције.

По оцени Управног суда, тужени орган је правилно нашао да су неосновани наводи жалбе,а које тужилац понавља и у тужби, да у ожалбеном решењу није наведено из којих разлога је утврђено да су ове две функције у сукобу интереса што је законски разлог за одбијање сагласности. Ово стога што је у спроведеном поступку утврђено да тужилац врши јавну функцију члана Савета гувернера Б.Б. и да је дана 23.06.2015. године, на предлог овлашћеног представника Републике Србије, као члана, Скупштина акционара „В.В.“ а.д. Нови Сад, именовала тужиоца за члана Одбора директора тог привредног друштва, те да је функција члана Одбора директора „В.В.“ а.д. Нови Сад, јавна функција у смислу члана 2. Закона о Агенцији за борбу против корупције, па је вршење јавне функције члана Одбора директора "В.В." а. д. Нови Сад, у сукобу са јавном функцијом члана Савета гувернера Б.Б., јер истовременим вршењем наведених

јавних функција тужилац поступа супротно одредби члана 20. став 1. у вези са чланом 22. став 5. Закона о Народној банци Србије, односно супротно прописима којима се уређују његова права и обавезе и да на тај начин доводи у сумњу поверење грађана у савесно и одговорно вршење јавне функције која му је поверена, имајући при том нарочито у виду да је "В.В." а.д. Нови Сад основано одлуком Владе од 07.07.2005. године, те да је ОАО "Г.Г." власник у 56,15 % оснивачког капитала, а не у целости. Стога су неосновани наводи тужбе којима се супротно указује.

Неоснован је и без утицаја на решавање ове управне ствари навод тужбе да је првостепени орган игнорисао мишљење Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине број 02-2611/14 од 31.08.2014. године који је заузео став да тужилац није у сукобу интереса и да може да обавља функцију члана Одбора директора „В.В." а.д Нови Сад, јер је чланом 5. став 1 алинеја 3. Закона о Агенцији за борбу против корупције, прописано да Агенција решава о сукобу интереса, те да у смислу цитиране одредбе члана 28. став 5. наведеног закона, Агенција неће дати сагласност за вршење друге јавне функције, уколико је вршење те функције у сукобу са јавном функцијом коју функционер већ врши, односно уколико утврди постојање сукоба интереса, о чему доноси образложену одлуку.

Тужени орган је ценио све наводе изнете у жалби које тужилац понавља и у тужби и за своју одлуку дао правилне разлоге које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује. Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ, који није цењен у спроведеном управном поступку, а који би могао да буде од утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.12.2017. године, III-1 У. 15231/15

Записничар **Председник већа-судија**
др Весна Билбија, с.р. **Сузана Гудураш, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП